

maryé809,27 (vayám). — á [n.] 12) havyāni vām 629,14. — ésu 1) 355,5. — 9) dhā-nešu 636,5.

hita (vgl. devá-, cáno-, púro-, dúr-hita):
 -as **abhí** 3) 404,4 váhnis yátra. — áva: tritás kúpe 105,17. — á 1) dr̥tis 625,19; 2) antár pavítre 724,5; upásthē 911,2. — **prá** á: samudré 776,19 (sómas). — ní 1) ácmā mádhye divás 401,3; pr̥thivyām 194,1. — 2) jātāvedās jānman 235,20.21; kavís 263,12. — 3) r̥tasya gár-bhas 780,5 (sómas). — 5) bhāgās vām 183,4; 1026,4. — 4) arān̥ios jātāvedās 263,2.
 -am [m.] áva: 963,1. — á 2) nāvī rátham 961,4; vájram háste 649,4. — úd 3) prāskaṇvam 1020,2. — ní nidhīm 130,3. — **tiró**: agnīm 243,5.
 -am [n.] áti: yád 1007,2. — ápi 3) bílam 32,11; r̥tām r̥téna 416,1; yád tuchyéna 955,3. 1) gāyatrē ádhi gāyatrām 164,23; jyótis hr̥daje 450,6. — ní 1) ánikam aratnō 356,1; padām vés 164,7; 241,7; 831,1 (mádhye); kásthānām mádhye 32,10; yátra áyudham
 516,8; gúhā círas 905,2. — 4) jyótis vaksánāsu 264,14; 450,5. — 9) nāma gúhām 799,3; tát 897,1. — **pári** 3) ójas 121,10. — **sám** 3) 676,21 (Verschwörung).
 -ō **abhí** 3) bildlich: gāvō r̥ksāmābhyām 911,11.
 -e [du. n.] ní 1) padé 289,15.
 -ās [m.] ní 1) asmé antár ketāvas 24,7.
 -āsas ní 1) r̥ksās uccā 24,10.
 -ā [pl. n.] ápi 3) khāni 324,1. — á 2) bhadrá ráthesu 166,9. — ní 1) padā 72,6; padāni 164,5, nāma 3. — 9) gúhā 164,45. — **sám** 1) sānu girīnām. — á 9) chāndānsi yamé 840,16.
 -āni ápi 3) 324,5.
 -ā [f.] á 6) ráthe vānīcī 429,4. — ní 1) laksmīs ádhivācī 897,2.
 -e [du. f.] ní 4) átye gúhā 290,2.
 -ās [N. p. f.] 1) dyāvas 603,5; nābhas 786,6.
 -ābhis **prāti** 3) (e. īṣu-bhis) 929,3.

Part. III. dhātṛ:

-ā **úpa** 3) úpa sūre ná 809,38.

-āras 11) stuvaté váyas 627,35.

Inf. **dhātu** [siehe 2. dhā]:

-ave **prāti** (pratidhātave) 6) apāde padā 24,8.

-os [uas, Ab.] ní 4) 41,9.

Inf. **dhiyādhi**:

-yē 3) rāyās dharūnam 550,24.

Verbale **dhā**

in apa-dhā, dur-dhā, ferner mit Bedeutung 3) in reto-, 5) dhiyam-, 11) ratna-, nāma-, jani-, madhu-, kiye-, vayo-, varivo-, 12) vipo-, 24) dhāma-dhā. (In nī-dhā, go-dhā, ṇad-dhā, sva-dhā ist, wie die Declination zeigt, noch das Suffix -ā angetreten).

2. **dhā** (Cu. 307), 1) *saugen*, Milch [A.] aus der Mutterbrust, daher 2) *trinken* [A.]; 3) die Mutterbrust [A.] oder die Mutter [A.] *saugen*, aus ihr [A.] *Milch ziehen*, daher 4) *aussaugen* (die Gattin den Gatten); 5) causat. *säugen* [A.].

Mit úpa Causat. auf-säugen [A.].
 prāti zum Trunke an-

setzen, enthalten in pratidhā.

Stamm **dhaya**:

-ati 1) pīyūsam 226,5. — 2) 703,1 (gōs). — 3) īm (gās) 226,13 (cīcus). — 4) dhīram ádhīrā 179,4.

Impf. **adhaya**:

-at 2) svādhās 144,2. — 3) pīpiānās 235,10; mātūr ūdhas 858,8; uttānām (dākṣinām) juhūbhis 355,3.

Perf. **dadhā**, schwach **dadh**:

-ús 2) yām (mādam) gāvas āsābhis 811,3.

Stamm des Caus. **dhāpāya** (betont nur 96,5; 289,12):

-ete [3. du.] 5) 289,12; sāsā. — úpa vatsām cīcum 96,5 (nákto- 95,1.
 -ante 5) gárbbham 401,4.

Inf. **dhātu**:

-ave 3) (stānam) 164,49; (ajām) 679,15; (mā-tārō) 941,1.

Verbale **dhā**

enthalten in pratidhā (Ansatz zum Trinken) und mit Bedeutung 1 in payo-dhā.

(dhānikā), f., weibliche Scham (? BR.), enthalten in mandūradhānikā.

-ām AV. 20, 136,10.

1. (dhātu), m. [von 1. dhā], *Theil, Bestandtheil*, enthalten in tri-, triviṣṭi-, su-dhātu und in saptā-dhātu.

2. **dhātu**, a., *zum Schlürfen* [2. dhā] *geeignet*.
 -u [n.] havis 398,3.

dhātṛ, m. [von 1. dhā], 1) *Anstifter, Vollführer* (des Unheils) [dhā 21]; 2) Bezeichnung der *Priester*, die das Opfer *anordnen* [dhā 23], den Agni durch Anzünden *aufrichten* [dhā 6], die Opfergabe *darbringen* [dhā 12]; 3) *Schöpfer* [dhā 24] oder *Geber* [dhā 11] neben vidhātṛ von viçvákarman (908,2) und indra (993,3); 4) *Schöpfer* als Gottheit, neben dem Erhalter (dhartr̥) 551,3; 5) im zehnten Buche als besondere Gottheit aufgefasst, als der, der Sonne, Mond, Himmel, Erde u. s. w. schafft (1016,3), als der Schöpfer und Herr der Welt (954,7), als der, welcher das Auge (984,3), die Leibesfrucht (1010,1) verleiht, hohes Alter gewährt (844,5). Ausserdem wird er, ohne dass ihm bestimmte Thätigkeiten beigelegt werden, neben viṣnu und savitr̥ (1007,1—3), neben mātariçvan und déstrī (911,47) genannt.

-ar 3) (māghavan) 993,3. — 5) 844,5. — úr [Ab.] 5) 1007,1—3 (dyūtānāt).

-ā 1) aghāsya 123,5. — r̥bhis 2) 303,1 (hótā 3) víhāyās 908,2. — dhāyi; 701,29 (rātis 4) 551,3. — 5) 911, dhāyi; 722,3 saptā 47; 954,7 (dhātṛnām); (yajñās āñkte). 984,3; 1010,1; 1016,3. — r̥nām 5) 954,7.

-rā 2) 825,4 (sómas páriṣkr̥tas).

(dhāna), a., *fassend, enthaltend*, v. 1. dhā, siehe soma-dhāna. *Behälter (agni)*

dhāna, wol n. [von 1. dhā], pári dhānam aktós um Eintritt der Nacht (? BR.).